

Untitled, Scotch tape, some bottles of water, desktop or workplace, 2014

Occasionals II

Untitled, Scotch tape, some bottles of water, desktop or workplace

Marie Cool Fabio Balducci

11.05.—01.06.2024

Tlön Projects is verheugd de tentoonstelling *Untitled, Scotch tape, some bottles of water, desktop or workplace* van Marie Cool Fabio Balducci aan te kondigen. Hun werk wordt voor het eerst in Nederland getoond. De tentoonstelling is de tweede uit een reeks van drie Occasionals die dit jaar in samenwerking met Rongwong in Amsterdam wordt gerealiseerd. Binnen dit tentoonstellingsconcept, een jaarlijks terugkerend onderdeel van het Satellietprogramma, wordt een enkel kunstwerk uit Tlön Projects' *denkbeeldige collectie* op een specifieke locatie voor het voetlicht gebracht.

Het idee voor de Occasionals is voortgekomen uit een uitspraak van de Amerikaanse kunstenaar Mark Rothko, die in 1959 in Cornwall (VK) verbleef en een in onbruik geraakte Methodistenkapel ging bekijken, met het idee om deze te kopen als ruimte om zijn schilderijen te tonen: *It would be good if little places could be set up all over the country, like a little chapel, where the traveller or wanderer, could come for an hour to meditate on a single painting...*

Marie Cool Fabio Balducci werken sinds 1995 samen onder een dubbele naam, waarbij ze hun individuele identiteiten verenigen en ze zich altijd slechts als één stem uitdrukken. Toen ze elkaar ontmoetten hadden ze beiden geen betaald werk en juist die situatie waarin ze niet iets rendabels konden doen in economische zin bracht hen ertoe om te *doen wat ze doen* en hebben ze een gezamenlijke visie ontwikkeld over kunst en de wereld.

Reeds vanaf het begin van hun samenwerking realiseren ze “acties”, zoals zij ze noemen, als reactie op kwesties als macht, dominante verhoudingen, de marginalisatie van individuen en objecten in de samenleving, de illusie van de democratie en het gebrek aan wezenlijke waarde en betekenis, hetgeen inherent is aan een kapitalistisch systeem. Deze acties bestaan uit het herhalen van een elementair gebaar met behulp van alledaagse objecten, materialen en natuurlijke fenomenen: plakband, A4 vellen, potloden, koptelefoons, zakdoeken, katoendraad, broodkruimels, gouden sterretjes, een metalen lineaal, zonlicht, water, enzovoorts.

Elk van hun acties zijn zonder titel, de betrokken elementen worden objectief opgesomd, maar de herkomst ervan is van belang om hun selectie te begrijpen. In *Untitled, colored pencils on clearance, desktop* (2010) zijn de potloden afkomstig uit partijen die voor spotprijzen werden verkocht en in *Untitled, four sheets of paper (A4), desktop* (2005) is de samenkomst van vier vellen papier een simulatie van een aardbeving en brengt het idee van opstand van het kunstwerk zelf over.

De langzame, weloverwogen acties worden in stilte uitgevoerd, afgezien van de geluiden die ontstaan als de objecten worden gemanipuleerd. Of het publiek nu aanwezig of afwezig is, geïnteresseerd

of onthutst dat verandert niets wezenlijks voor hen. De tijd die nodig is om een actie uit te voeren varieert en ze worden meermaals herhaalt, net zoals de seriële handelingen van arbeiders routine worden.

In de beginjaren was Marie Cool de enige die de acties uitvoerde. Vanaf 2010 draagt zij de uitvoering ervan ook over op anderen, waaronder vrienden, curatoren en mensen buiten de kunstwereld op zoek naar een baan. Elke actie heeft neutrale kenmerken, is ondoordringbaar en wordt zo aandachtig uitgevoerd dat alle interferentie die wordt gegenereerd door de identiteit van de uitvoerder buiten spel wordt gezet. Edoch, deze karigheid en weigering om toe te geven aan het spectaculaire gaat vergezeld met een onverwachte vorm van poëzie en schoonheid. Het brengt een gevoel van fascinatie teweeg bij het publiek dat getuige is van het ontvouwen van een onderzoek. Iedereen heeft de mogelijkheid om deze acties te begrijpen, hoewel hun eenvoud evengoed vervreemdend kan zijn.

De standaard zakelijke bureautafel met zijn gladde gefineerde oppervlak en ietwat lompe verschijning, is bijna altijd aanwezig in hun werk. De tafels fungeren als werkblad, worden omgedraaid, rechtop gezet, in de zon geplaatst of ze blokkeren de ingang — de sculpturale kwaliteit van dit object draagt bij aan het installatieve karakter van hun werk. Dit type bureau, een replica van Donald Judd's werktafel, staat model voor kapitalistisch ondernemen en management en is gerelateerd aan tertiair en niet essentieel werk van de bedrijfscultuur. Ze symboliseren ook de macht en de beslissingen die door een klein aantal mensen voor anderen worden genomen. De acties van Marie Cool Fabio Balducci eigenen zich de ruimte opnieuw toe, maar alleen om er niets te produceren — de handelingen zijn processen en verlopen zoals ze zullen verlopen, zonder succes of mislukking. Ze vinden gewoon plaats en reflecteren over de eigen werkruimte en de structuren die ons besturen.

Een interessante groep werken binnen het oeuvre van de kunstenaars maakt gebruik van water — het gieten of morsen van water op een werkblad. Water in plastic flessen is een beladen rekwisiet voor de kunstenaars, die zich in toenemende mate zorgen maken over de wereldwijde commodificatie van water, dat inherent is aan het kapitalistisch systeem en zijn roekeloze verslaving aan economische groei. De toenemende privatisering en vercommercialisering van water heeft een situatie gecreëerd waarin de levering van deze belangrijke levensbron in handen is van een select aantal multinationals en leidt tot sociale ongelijkheid en schade aan ecosystemen. En precies dat gebottelde water is veelvuldig aanwezig is op werkplekken en vergadertafels. Dus, toen Fabio Balducci in *Untitled, bottles of water, meeting table* (2011

- 2018) de inhoud van vier flessen water op een lange vergadertafel goot, het water zich verspreidde en van de tafel afgutste, mag dat gezien worden als een handeling om de gevestigde orde te doorbreken.

Voor het werk *Untitled, Scotch tape, some bottles of water, desktop or workplace* (2014) wordt het oppervlak van een bureaublad omrand met plakband, dat ook over de volle lengte wordt aangebracht in banen, een handlengte van elkaar. Tussen deze stroken wordt water gegoten dat dankzij de capillaire werking van water hoger komt te liggen dan de omringende plakband-indamming. De performer, aan de kopse kant van de tafel, laat haar hand op het water rusten, beweegt het langzaam naar zich toe en neemt het mee, en laat het dan geleidelijk terugkeren naar zijn beginpositie.

Occasionals II

Untitled, Scotch tape, some bottles of water, desktop or workplace

Marie Cool Fabio Balducci

11.05.—01.06.2024

Curatoren:

Chris Bestebreurtje en Petra Kuipers

Locatie:

Rongwong – centrum voor kunst en theorie

Binnen Bantammerstraat 2, Amsterdam, Nederland

Openingstijden:

Vrijdag en zaterdag: 14.00—18.00 uur

Publiek Programma:

11.05.2024

Opening, 16.00—19.00 uur

01.06.2024

Finissage, 16.00—19.00 uur

Mede mogelijk gemaakt door:

AFK (Amsterdams Fonds voor de Kunst), Cultuurfonds Nederland, Kervahut—Collection Laurent Fiévet, Mondriaan Fonds en P420 Bologna

Voor meer informatie en afbeeldingen: enter@tlonprojects.org

Abonneer u op onze [nieuwsbrief](#)

Follow us on Facebook and Instagram